

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๗๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราช
โองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรควบคุมการทำและฉายภาพยนตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์พุทธศักราช ๒๕๗๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๗๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า ฟิล์ม ไม่ว่าจะเป็ชนิดเนกาติฟ (Negative) หรือ โพซิติฟ (Positive) ซึ่งได้ถูกถ่าย อัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียง เป็นเรื่อง หรือเหตุการณ์ หรือข้อความอันจักถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียง ได้ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกันและให้หมายความตลอดถึงฟิล์มซึ่งได้ถูกถ่าย อัด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏสี เพื่ออัดลงในฟิล์มชนิดที่กล่าวข้างต้นด้วย

“ทำภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่าย อัด หรือทำด้วยวิธีใด เพื่อให้เป็นภาพยนตร์ จะทำเสร็จแล้วหรือยังไม่เสร็จก็ตาม

“ฉาย” หมายความว่า การถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียงจากภาพยนตร์ด้วย เครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“ประกาศ” หมายความว่า สิ่งที่น่าออกโฆษณา ไม่ว่าจะมึลักษณะเป็นภาพหรือรูปถ่าย หรือตัวหนังสือ และให้หมายความตลอดถึงการนำสิ่งนั้น ๆ ออกโฆษณาด้วย

“สถานที่มหรสพ” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งฉายภาพยนตร์ให้คนดูหรือฟัง ไม่ว่าจะเก็บเงินหรือไม่เก็บ โดยเชิญ หรือไม่เชิญก็ตาม

^๑ รก. ๒๕๗๓/๔๗/๑๙๔/๒๑ กันยายน ๒๕๗๓

^๒ มาตรา ๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๗๔

มาตรา ๔ ท่านห้ามมิให้ทำหรือฉายหรือแสดง ณ สถานที่มหรสพซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศกอบด้วยลักษณะฝ่าฝืนหรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำ การฉาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ น่าจะมีผลเช่นนั้น ท่านก็ห้ามตักกัน

ภาพยนตร์หรือประกาศที่ทำในพระราชอาณาจักร ถ้ามีลักษณะหรืออาจมีผลเช่นนั้นไซ้ ท่านห้ามมิให้นำหรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ภายในบังคับมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่ได้รับใบอนุญาตก่อนแล้ว ท่านห้ามมิให้

- (๑) ฉายภาพยนตร์ ณ สถานที่มหรสพ
- (๒) นำหรือส่งภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรออกนอกพระราชอาณาจักร
- (๓) ๙ ประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่ายแสดงเรื่องของภาพยนตร์หรืออื่น ๆ อันอยู่ในวงการของการจัดฉายภาพยนตร์นั้น โดยฉายหรือติดประกาศนั้น ๆ ไว้ในที่เปิดเผยหรือแจก หรือเสนอแจก หรือสำแดงด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

มาตรา ๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็ไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจตั้ง นายตรวจ เจ้าพนักงานผู้พิจารณา และสภาพิจารณาภาพยนตร์

สภาพิจารณาภาพยนตร์นั้น ให้มีเจ้าพนักงานกรมตำรวจและบุคคลอื่นใดซึ่งอธิบดีกรมตำรวจเห็นสมควรและแต่งตั้งเป็นกรรมการ

องค์ประชุมของสภาพิจารณาภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมตำรวจจะกำหนด

มาตรา ๗ เมื่อนายตรวจเห็นว่าภาพยนตร์ใดมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ให้มีอำนาจ

- (๑) ห้ามมิให้ทำภาพยนตร์นั้นต่อไป
- (๒) ยึดภาพยนตร์ที่ทำเสร็จแล้วหรือที่ยังไม่เสร็จ และส่งภาพยนตร์นั้น ๆ แก่เจ้าพนักงานผู้พิจารณาขอให้พิจารณา

มาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณา พิจารณาภาพยนตร์และประกาศซึ่งกล่าวในมาตรา ๕ และ ๗ ตามลำดับวันที่ขอมาและต้องให้คำวินิจฉัยภายในกำหนดสามวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ถ้ามีพฤติการณ์พิเศษ เจ้าพนักงานผู้พิจารณาจะพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภายในสามวันที่กล่าวแล้วไม่ได้ ให้มีอำนาจยึดเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสิบห้าวัน และให้รายงานผลการยึดเวลาต่ออธิบดีกรมตำรวจทันที

๙ มาตรา ๕ (๓) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔

๑๐ มาตรา ๖ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔

๑๑ มาตรา ๘ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔

มาตรา ๙^๖ การพิจารณาตามความในมาตรา ๘ นั้น ให้เจ้าพนักงานพิจารณาในสถานที่ของผู้ขอใบอนุญาต หรือในสถานที่ซึ่งทางราชการจัดไว้ แล้วแต่เจ้าพนักงานผู้พิจารณาเห็นสมควร เวลาพิจารณา ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในสถานที่นั้น เว้นแต่ตัวเจ้าพนักงาน ผู้ช่วยเจ้าพนักงาน ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานเชิญมาช่วยพิจารณา ผู้ขอใบอนุญาต และคนรับใช้ของผู้ขอใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณามีอำนาจ

(๑) สั่งคืนภาพยนตร์ที่นายตรวจยึดไว้ให้แก่ผู้ทำ หรือออกใบอนุญาตให้ตามที่ขอไว้ เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์ หรือประกาศนั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาประทับตราไว้ที่ภาพยนตร์หรือที่ประกาศนั้นเป็นสำคัญ

ถ้าปรากฏว่าดวงตราทุกดวงซึ่งประทับไว้บนฟิล์มภาพยนตร์ม้วนใดชำรุดหรือลบลือนให้นำฟิล์มม้วนนั้นไปให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ประทับดวงตราเสียใหม่ก่อนนำออกฉาย

(๒) สั่งคืนตามคำสั่งของนายตรวจที่ยึดภาพยนตร์นั้น หรือยกคำร้องขอใบอนุญาตเสีย เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประกาศนั้นมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาเห็นว่าภาพยนตร์บางตอนมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ และตอนนั้น ๆ ได้ถูกลบหรือตัดออกตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาแล้วไซ้ ท่านให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔

มาตรา ๑๑ ในกรณีต่อไปนี้ ท่านว่าอุทธรณ์ไปยังสภาพิจารณาภาพยนตร์ได้

(๑) เมื่อนายตรวจสั่งห้ามมิให้ดำเนินการทำภาพยนตร์ใดต่อไป

(๒) เมื่อนายตรวจยึดภาพยนตร์ไว้ และเจ้าพนักงานผู้พิจารณาสั่งคืนตามคำสั่งของ

นายตรวจ

(๓) เมื่อพนักงานผู้พิจารณายกคำขอใบอนุญาตเพื่อฉายภาพยนตร์ หรือเพื่อนำหรือส่งภาพยนตร์ออกนอกพระราชอาณาจักร หรือเพื่อสำแดงหรือแจกประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่าย

มาตรา ๑๒ ให้สภาพิจารณาภาพยนตร์ มีอำนาจ

(๑) สั่งคืนภาพยนตร์ที่นายตรวจยึดไว้ให้แก่ผู้ทำ หรืออนุญาตให้ผู้ทำภาพยนตร์ทำต่อไป หรือสั่งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาให้ออกใบอนุญาตตามที่ขอไว้ เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประกาศนั้น ไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔

(๒) สั่งคืนตามคำสั่งของนายตรวจที่ยึดภาพยนตร์หรือให้หยุดการทำภาพยนตร์ หรือสั่งคืนตามคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาที่ยกคำขอใบอนุญาต และสั่งให้ยึดภาพยนตร์หรือประกาศ

^๖ มาตรา ๙ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔

^๗ มาตรา ๑๐ (๑) วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๔

ที่มีคำร้องขอใบอนุญาตนั้นหรือสั่งให้ส่งกลับออกไป เมื่อเห็นว่าภาพยนตร์หรือประภาคนั้นมีลักษณะฝ่าฝืน
ต่อบทบัญญัติมาตรา ๔

ท่านให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคสุดท้ายบังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คำวินิจฉัยของสภาพิจารณาภาพยนตร์นั้นให้ถือว่าเด็ดขาดถึงที่สุดเว้นแต่คำ
วินิจฉัยให้ยึดภาพยนตร์ที่ทำในพระราชอาณาจักรนั้น ท่านว่าผู้ทำหรือผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธินำคดีสู่ศาล
หลวงได้ภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของสภาเป็นต้นไป ถ้าไม่นำคดีสู่ศาลภายใน
กำหนดไซ้ ท่านให้ทำลายภาพยนตร์นั้นเสีย

มาตรา ๑๔ การเก็บรักษาหรือฉายภาพยนตร์ตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้นท่านว่าอยู่ใน
ความเสี่ยงภัยของเจ้าของหรือผู้ขอใบอนุญาต และให้เจ้าของหรือผู้ขอใบอนุญาตออกค่าใช้จ่ายด้วย
ถ้าเกิดความเสียหายขึ้นแก่ภาพยนตร์ ท่านว่าเจ้าหน้าที่หรือรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวไม่มีความรับผิดชอบ เว้นแต่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของเจ้าหน้าที่จะได้จงใจทำให้เกิดการเสียหาย
นั้นขึ้น

มาตรา ๑๕ การออกใบอนุญาตให้ท่านว่าไม่ปลดเปลื้องผู้ถือใบอนุญาตให้พ้นจาก
ความผิดในทางแพ่งหรือทางอาญา อันเกิดจากการฉายภาพยนตร์นอกจากในส่วนความผิดที่กล่าวไว้ใน
มาตรา ๔

มาตรา ๑๖ อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ได้ตามแต่จะเห็นควร

มาตรา ๑๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจใบอนุญาตให้ฉายภาพยนตร์ถ้าและไม่มี
ใบอนุญาตให้ตรวจในขณะนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งหยุดการฉายต่อไปได้

มาตรา ๑๘ เพื่อรักษาการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าเจ้าพนักงาน
ปกครองท้องที่ตั้งแต่ชั้นนายอำเภอขึ้นไป นายตำรวจตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป นายตรวจ เจ้า
พนักงานผู้พิจารณา และกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ มีสิทธิเข้าไปในสถานที่มหรสพซึ่งกำลังฉาย
ภาพยนตร์ได้โดยไม่ต้องเสียเงิน

มาตรา ๑๙ ในกรณีต่อไปนี้ ท่านว่าไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) กรมใดในรัฐบาลฉายภาพยนตร์เพื่อการศึกษา หรือสาธารณประโยชน์อย่างอื่น หรือ
กรมใดในรัฐบาลส่งภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรออกนอกพระราชอาณาจักร

^๑ มาตรา ๑๖ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔

(๒) ฉายให้ญาติมิตรดูเป็นการส่วนตัว หรือภายในสมาคมหรือสโมสร ซึ่งภาพยนตร์อันได้ทำขึ้นมิได้หวังผลในทางค้า หรือนำหรือส่งภาพยนตร์ที่ทำในพระราชอาณาจักรอันมีลักษณะเช่นว่านี้ออกนอกพระราชอาณาจักร

ในกรณีดังกล่าวในอนุมาตรา ๒ นี้ ถ้าปรากฏว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๔ นายตรวจมีอำนาจยึดภาพยนตร์นั้นได้ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๒๑ และ ๒๒ ผู้ใดบังอาจทำ ฉาย นำ หรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักรซึ่งภาพยนตร์ หรือสำแดง ประกาศ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้บังอาจ ฉาย หรือนำหรือส่งออกนอกพระราชอาณาจักรซึ่งภาพยนตร์ หรือสำแดงประกาศอันได้ขอใบอนุญาตแล้ว และเจ้าพนักงานไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้บังอาจขัดคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายที่นายตรวจได้สั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราและว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๓ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ภคินี/แก้ไข

๒๕/๒/๒๕๕๕

A+B(C)

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕^๕

ข้อ ๑ ให้นายตรวจ เจ้าพนักงานผู้พิจารณา และสภาพิจารณาภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พระพุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือมีอยู่ในวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๔ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งนายตรวจ เจ้าพนักงานผู้พิจารณา หรือสภาพิจารณาภาพยนตร์ ตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พระพุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้นายตรวจ เจ้าพนักงานผู้พิจารณา หรือสภาพิจารณาภาพยนตร์แล้วแต่กรณี ซึ่งมีอยู่ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

ข้อ ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๗ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ:- โดยที่ปรากฏว่า ขณะนี้ได้มีการฉายภาพยนตร์ที่บางเรื่องการแสดงเป็นการชักชวนหรือส่งเสริมให้มีการละเมิดศีลธรรมและบางเรื่องก็เป็นการจงใจหรือแะวิธีการกระทำผิดอาญาแสดงให้เห็นว่าการควบคุมการทำและการฉายภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พระพุทธศักราช ๒๔๗๓ ในบัดนี้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เป็นการจำเป็นต้องให้กรมตำรวจเข้ารับผิดชอบดำเนินการจนกว่าจะได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

ดวงใจ/แก้ไข

๑๔ ธ.ค. ๔๔

A+B(C)

พระราชบัญญัติฯ เพนดร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๗๙^{๑๑}

มาตรา ๖ ผู้ใดขาย หรือสั่งให้ผู้อื่นขายฟิล์มภาพยนตร์โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ภคินี/แก้ไข
๒๕/๒/๒๕๔๕
A+B(C)

พร/พรพิมล จัดทำ
๐๕/๐๓/๔๖

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๗๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๔)
อาทิตยทีพอากาศ
เจ้าพระยาสมรราช
พล.อ.เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๔
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราช
บัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๗๓ บางมาตรา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๗๔”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

*[รก. ๒๕๗๔/-/๖๗๐/๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๗๔]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีส่วนที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า फिल्म ไม่ว่าจะ เป็นชนิดเนกาติฟ (Negative) หรือ
โพสิติฟ (Positive) ซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและ

เสียง เป็นเรื่องหรือเหตุการณ์ หรือข้อความอันจักถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียง ได้ด้วย เครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกันและให้หมายความตลอดถึงฟิล์มซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ปรากฏสี เพื่ออัดลงในฟิล์มชนิดที่กล่าวข้างต้นด้วย

“ทำภาพยนตร์” หมายความว่า การถ่ายอัด หรือทำด้วยวิธีใด เพื่อให้เป็นภาพยนตร์ จะทำเสร็จแล้วหรือยังไม่เสร็จก็ตาม

“ฉาย” หมายความว่า การถ่ายทอดรูปหรือเสียง หรือทั้งรูปและเสียงจากภาพยนตร์ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“ประกาศ” หมายความว่า สิ่งที่น่าออกโฆษณา ไม่ว่าจะมิลักษณะเป็นภาพหรือรูปถ่ายหรือตัวหนังสือ และให้หมายความตลอดถึงการนำสิ่งนั้น ๆ ออกโฆษณาด้วย

“สถานที่มหรสพ” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งฉายภาพยนตร์ให้คนดูหรือฟัง ไม่ว่าจะโดยเก็บเงินหรือไม่เก็บ โดยเชิญ หรือไม่เชิญก็ตาม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่ายแสดงเรื่องของภาพยนตร์หรืออื่น ๆ อันอยู่ในวงการของการจัดฉายภาพยนตร์นั้น โดยฉายหรือติดประกาศนั้น ๆ ไว้ในที่เปิดเผยหรือแจก หรือเสนอแจก หรือสำแดงด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ แห่งมาตรา ๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

“ถ้าปรากฏว่าดวงตราทุกดวงซึ่งประทับไว้บนฟิล์มภาพยนตร์ม้วนใดชำรุดหรือลบลือน ให้นำฟิล์มม้วนนั้นไปให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ประทับดวงตราเสียใหม่ก่อนนำออกฉาย”

มาตรา ๖ ผู้ใดฉาย หรือสั่งให้ผู้อื่นฉายฟิล์มภาพยนตร์โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ มาตรา ๓, ๕ (๓) ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้
ยกเลิกมีความดังนี้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราช

บัญญัตินี้

“ฉาย” หมายความว่า ฉายโดยใช้เครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่น

ทำนองเดียวกัน

“สถานที่มหรสพ” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งฉายภาพยนตร์ให้คนดูโดย

ไม่เก็บหรือเก็บเงินค่าดู โดยเชิญหรือไม่เชิญก็ตาม

“มาตรา ๕ (๓) ประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่ายแสดงเรื่องของภาพยนตร์จะ

ติดประกาศนั้น ๆ ไว้ในที่เปิดเผย หรือแจกหรือสำแดงด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม”

ภคินี/แก๊ซ

๒๕/๒/๒๕๔๕

A+B(C)

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๔๗๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
 พุทธศักราช ๒๔๗๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะฉายภาพยนตร์ ณ สถานที่มหรสพก็ดี นำหรือส่ง
 ภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรออกนอกพระราชอาณาจักรก็ดี ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อ
 เจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามแบบ ๑ ท้ายกฎนี้เป็น ๒ ฉบับความอย่างเดียวกัน

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะประกาศด้วยภาพหรือรูปถ่ายแสดงเรื่องของภาพยนตร์
 หรือติดประกาศนั้น ๆ ไว้ในที่ปิดเขยหรือแจ้งหรือสำแดงด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งจะต้องได้รับ
 อนุญาตก่อนตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ นั้น
 ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามแบบ ๒ ท้ายกฎนี้เป็น ๒ ฉบับ ความอย่าง
 เดียวกัน

ข้อ ๓ เมื่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาเห็นว่า ภาพยนตร์หรือประกาศที่ขออนุญาต
 นั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ก็ให้ลงลายมือชื่อและ
 ประทับตราอนุญาตให้ตามความในท้ายแบบใบขออนุญาต มอบให้ผู้ขออนุญาตไป ๑ ฉบับ
 เจ้าพนักงานเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาประทับตราที่ภาพยนตร์ หรือที่
 แผ่นประกาศนั้นม้วนละหรือแผ่นละ ๑ ดวง

ข้อ ๔ ตราของเจ้าพนักงานผู้พิจารณานั้น ให้มีลักษณะเป็นรูปไข่ ส่วนกว้าง
 ๒๓ มิลลิเมตร ส่วนยาว ๓๔ มิลลิเมตร ให้มีตัวอักษรว่า เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์
 กับนามสถานที่ตั้งของเจ้าพนักงานนั้น

ข้อ ๕ (๑) ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตรา
 ดังนี้

ก. การออกใบอนุญาตและการประทับตราตามความในข้อ ๓ สำหรับการฉาย
 หรือการนำหรือส่งภาพยนตร์ซึ่งทำในพระราชอาณาจักรออกนอกพระราชอาณาจักร ภาพยนตร์
 ๑๐๐ เมตรหรือส่วนละ ๑๐๐ เมตร ต่อ ๑ บาท ๐ สตางค์ สำหรับประกาศ ๑๐๐ แผ่นหรือ
 ส่วนละ ๑๐๐ แผ่นต่อ ๒๕ สตางค์

ข. การออกใบแทนใบอนุญาตฉบับละ ๒๕ สตางค์

(๒) ถ้ามีคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมเช่นว่านี้โดยอ้างว่าเป็นภาพยนตร์
 สำหรับการศึกษาโดยเฉพาะ ก็ให้ทำคำร้องยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณา
 ได้ตรวจดูเห็นสมควรก็ให้อนุญาตได้เมื่อได้รับอนุมัติของเสนาบดี

ข้อ ๖ การยื่นอุทธรณ์ต่อสภาพิจารณาภาพยนตร์ตามความในมาตรา ๑๑

แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ให้ยื่นตามแบบ ๓ ท้ายกฎนี้

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
จอมพล บริพัตร
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

***** เอกสารไม่ครบ *****

[ร.ก. ๒๔๗๔/๔๘/๑๑๐/๓๑ พฤษภาคม ๒๔๗๔]

.....

.....

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๗๓
(ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๗
พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ตราชของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ ให้มีลักษณะเป็นรูปไข่ภายใน
ดวงตรามีอักษรว่า “เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์” กับนามสถานที่ตั้งของเจ้าพนักงาน
ผู้พิจารณาภาพยนตร์

ดวงตราเช่นว่านี้ ให้มี ๒ ชนิด คือ

ชนิดที่หนึ่ง มีส่วนกว้าง ๒๓ มิลลิเมตร ส่วนยาว ๓๔ มิลลิเมตร

ชนิดที่สอง มีส่วนกว้าง ๑๖ เซนติเมตร ส่วนยาว ๑๖ เซนติเมตร

ดวงตราชนิดที่หนึ่ง ให้ใช้ประทับฟิล์มภาพยนตร์ Positive และ Negative

ใบอนุญาต ใบปลิวประกาศโฆษณาเรื่องภาพยนตร์ รูปถ่ายของผู้แสดงภาพยนตร์ กระดาษฉาย
โฆษณาเรื่องต่าง ๆ บนจอภาพยนตร์

ดวงตราชนิดที่สอง ให้ใช้ประทับบนภาพประกาศโฆษณา (Posters) รูปหรือ
วัตถุใด ๆ ที่ทำขึ้นเพื่อประกาศโฆษณาเรื่องภาพยนตร์”

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๗

หลวงประดิษฐมนูธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๔๗๓
(ฉบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
 พุทธศักราช ๒๔๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่ ๒๗
 พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะฉายภาพยนตร์ ณ สถานที่มหรสพก็ดี นำหรือส่ง
 ภาพยนตร์ซึ่งทำในราชอาณาจักรสยามออกนอกราชอาณาจักรสยามก็ดี ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อ
 เจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามแบบ ภ.ย.๑ ท้ายกฎนี้

เมื่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาเห็นว่าภาพยนตร์ที่ขออนุญาตนั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืน
 ต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์ ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราอนุญาตให้ตามแบบ ภ.ย.๑๑
 ท้ายกฎนี้ และเก็บต้นข้าวประจำต่อไว้ แล้วมอบคู่มือประจำต่อให้ผู้ขออนุญาตไป และให้
 เจ้าพนักงานผู้พิจารณาประทับตราดูที่ฟิล์มภาพยนตร์นั้น มีวนละไม่น้อยกว่า ๓ ดวง ตรงตอน
 หัวม้วน ตอนกลางม้วน
 และตอนปลายม้วนของฟิล์ม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่ ๒๗
 พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะประกาศด้วยภาพ รูปถ่าย หรืออื่น ๆ นอกจากเรื่อง
 ภาพยนตร์อันอยู่ในวงการของการจัดฉายภาพยนตร์ซึ่งต้องรับอนุญาตตามความในมาตรา ๔
 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา ๔ แห่งพระราช
 บัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ภ.ย.๒ ท้ายกฎนี้ต่อ
 เจ้าพนักงานดังจะกล่าวต่อไปนี้

(๑) เจ้าพนักงานผู้พิจารณาเฉพาะในจังหวัดพระนครและธนบุรี

(๒) นายตรวจเฉพาะในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรี

เมื่อเจ้าพนักงานเห็นว่าประกาศที่ขออนุญาตนั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืนต่อพระราช
 บัญญัติภาพยนตร์หรือกฎหมายอื่นแล้ว ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราอนุญาตให้ตามแบบ
 ภ.ย.๑๔ หรือ ภ.ย.๑๗ ท้ายกฎนี้ และเก็บต้นข้าวประจำต่อไว้ แล้วมอบคู่มือประจำต่อให้ผู้ขอ
 อนุญาตไป และให้เจ้าพนักงานผู้อนุญาตประทับตราที่ประกาศนั้น ๆ แผ่นละ ๑ ดวง

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่
 ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

*ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะประกาศด้วยลายลักษณ์อักษรภาพ หรือรูปถ่ายแสดง เรื่องของภาพยนตร์ซึ่งต้องรับอนุญาตตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามแบบ ภ.ย.๒ ท้ายกฎนี้

ถ้าผู้ขออนุญาตประสงค์จะทำเป็นหนังสือเล่มหรือฉบับต้อง

(๑) แจกจำนวนหนังสือที่จัดทำขึ้นในคราวนั้นทั้งหมดมีเท่าใด

(๒) ส่งหนังสือฉบับไปให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาตรวจพิจารณาก่อนพิมพ์

ออกจำหน่ายจ่ายแจกหรือสำแดงด้วยวิธีใด ๆ อย่างน้อยสามวัน

(๓) มีเลขหมายประจำฉบับเรียงตามลำดับไม่ซ้ำกันไปจนครบจำนวนตามที่ ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณา

(๔) ส่งหนังสือฉบับตั้งแต่ฉบับที่ ๑ ถึง ๕ และตั้งแต่ฉบับสุดท้ายโดยหลัง ขึ้นมา ๕ ฉบับ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาเห็นว่าประกาศที่ขออนุญาตนั้นไม่มีลักษณะฝ่าฝืน ต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์ ให้ออกใบมีชื่อและประทับตราอนุญาตให้ตามแบบ ภ.ย.๑๓ ท้ายกฎนี้ และเก็บต้นฉบับประจำต่อไว้ แล้วมอบคู่มือประจำต่อให้ผู้ขออนุญาตไป และให้ เจ้าพนักงานผู้พิจารณาประทับตราที่ประกาศนั้น ๆ แผ่นละ ๑ ดวง

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะรับใบแทนใบอนุญาตฉายภาพยนตร์นำหรือส่งภาพยนตร์ ซึ่งทำในราชอาณาจักรสยาม ออกนอกราชอาณาจักรสยาม ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงาน ผู้พิจารณาตามแบบ ภ.ย.๓ ท้ายกฎนี้

ใบแทน ให้เจ้าพนักงานลงลายมือชื่อและประทับตราอนุญาตให้ตามแบบ ภ.ย.๑๒ ท้ายกฎนี้ และเก็บต้นฉบับประจำต่อไว้ แล้วมอบคู่มือประจำต่อให้ผู้ขออนุญาตไป

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

*ข้อ ๖ การยื่นอุทธรณ์ต่อสภาพิจารณาภาพยนตร์ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องตามแบบ ภ.ย.๑๔ ท้ายกฎนี้

เมื่อสภาพิจารณาภาพยนตร์ได้ลงมติประการใด ให้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามแบบ ภ.ย.๑๖ ท้ายกฎนี้

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

ข้าราชการสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความใน
มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ (๑) ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราดังนี้
ก. การออกใบอนุญาตและการประทับตราตามความในข้อ ๓ สำหรับการฉาย
หรือการนำ หรือส่งภาพยนตร์ที่กำในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักร ภาพยนตร์ ๑๐๐ เมตร
หรือส่วนของ ๑๐๐ เมตร ต่อ ๑๐.๐๐ บาท สำหรับประกาศโฆษณา ๑๐๐ แผ่น หรือส่วนของ
๑๐๐ แผ่น ต่อ ๕.๐๐ บาท

ข. การออกใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ ๕.๐๐ บาท

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ช. เศวตศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[รก. ๒๕๕๐/๑๖/๓๕๐/๔ เมษายน ๒๕๕๐]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์

พุทธศักราช ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน
มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๒
พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ดวงตราของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ให้มีลักษณะเป็นรูปสี่
ภายในดวงตรามีอักษรว่า "เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์" และชื่อจังหวัดที่เจ้าพนักงาน
ผู้พิจารณาภาพยนตร์ประจำอยู่ โดยมีชนิดและการใช้ดังนี้

ดวงตราชนิดที่หนึ่งขนาดส่วนกว้าง ๑ เซนติเมตร ส่วนยาว ๒ เซนติเมตร
ใช้ประทับฟิล์มภาพยนตร์ทุกชนิด และประกาศที่มีขนาดส่วนกว้าง หรือส่วนยาว หรือส่วนสูง
ส่วนใดส่วนหนึ่งไม่เกิน ๕ เซนติเมตรทุกชนิด

ดวงตราชนิดที่สองขนาดส่วนกว้าง ๒.๓ เซนติเมตร ส่วนยาว ๓.๕ เซนติเมตร
ใช้ประทับประกาศที่มีขนาดส่วนกว้างหรือส่วนยาว หรือส่วนสูง ส่วนใดส่วนหนึ่งเกินกว่า
๕ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑ เมตรทุกชนิด

ดวงตราชนิดที่สามขนาดส่วนกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ส่วนยาว ๑๖ เซนติเมตร
ใช้ประทับประกาศที่มีส่วนกว้าง หรือส่วนยาว หรือส่วนสูง ส่วนใดส่วนหนึ่งเกินกว่า ๑ เมตร
ขึ้นไปทุกชนิด

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน
มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ลงวันที่
๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราให้เรียกเก็บ
ดังนี้

ก. การออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับการฉาย หรือการนำ หรือส่ง
ภาพยนตร์ที่ทำในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักร ๓๐.๐๐ บาท ต่อภาพยนตร์ ๑๐๐ เมตร
หรือส่วนของ ๑๐๐ เมตร สำหรับประกาศโฆษณา ๕.๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐ ชิ้น หรือแผ่น หรือส่วน
ของ ๑๐๐ ชิ้นหรือแผ่น

ข. การออกใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลโท บ. เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ

๑. เนื่องด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาดต่ำกว่า ๓๕ มม. ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีดวงตรา
เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ใช้ประทับ แต่ได้อาศัยใช้ดวงตราสำหรับประทับบน
ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด ๓๕ มม. ซึ่งไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จึงเป็นการ
สมควรกำหนดดวงตราเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอีก ๑ ชนิด

๒. เนื่องด้วยจำนวนค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บอยู่แต่เดิม เมื่อเทียบกับค่าของเงินใน
ปัจจุบันนี้ไม่เป็นที่สมดุลย์กัน จึงควรเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นตามสมควร

๓. เมื่อได้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวในข้อ ๒ แล้ว อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับ
ประกาศโฆษณาก็ควรจะยกเลิกไปเพื่อความเหมาะสม

[รก. ๒๕๕๖/๕๓/๘๕๒/๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์

พุทธศักราช ๒๔๗๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๔๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน
มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๖) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราให้เรียกเก็บ
ดังนี้

ก. การออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับการฉายหรือการนำหรือ
ส่งภาพยนตร์ที่ทำในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักร ๕๐ บาท ต่อภาพยนตร์ ๑๐๐ เมตร
หรือส่วนของ ๑๐๐ เมตร สำหรับประกาศโฆษณา ๕๐ บาท ต่อ ๑๐๐ ชั้นหรือแผ่น หรือส่วน
ของ ๑๐๐ ชั้นหรือแผ่น

ข. การออกใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ ๑๐๐ บาท"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๒

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

+-----+
-----+

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากค่าธรรมเนียมการออก
ใบอนุญาตและการประทับตราภาพยนตร์หรือโฆษณา ที่เรียกเก็บอยู่ในขณะนี้ ยังนับว่าอยู่ในอัตรา
ต่ำอยู่เมื่อเทียบกับค่าของเงินบาทเมื่อก่อนสงครามกับปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงอัตรา
ค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้น เพื่อให้สมดุลย์กับค่าของเงินบาทและภาวะการณ์ทางการคลังของประเทศ

[รก. ๒๕๐๒/๙๐/๔๑๙/๒๖ กันยายน ๒๕๐๒]

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๑๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
 พุทธศักราช ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน
 มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
 พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ออกตาม
 ความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมให้เรียกเก็บดังนี้

(๑) การออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับการฉายหรือการนำหรือ
 ส่งภาพยนตร์ที่ทำในราชอาณาจักรนอกนอกราชอาณาจักร ๑๐๐ บาท ต่อภาพยนตร์ ๑๐๐ เมตร
 หรือเศษของ ๑๐๐ เมตร

(๒) การออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับประกาศโฆษณาเรื่องของ
 ภาพยนตร์หรือประกาศโฆษณาอื่น ๆ เกี่ยวกับการฉายภาพยนตร์ ๑๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐ ชั้นหรือ
 แผ่น หรือเศษของ ๑๐๐ ชั้นหรือแผ่น

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ ๒๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

 +
 หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียม
 การออกใบอนุญาตและการประทับตรา สำหรับการฉายหรือการนำหรือส่งภาพยนตร์ที่ทำใน
 ราชอาณาจักรนอกนอกราชอาณาจักร และสำหรับประกาศการโฆษณา และค่าธรรมเนียมการออก
 ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๒๓
 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๗๓ นั้น ต่ำเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรเพิ่ม
อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[ร.ก. ๒๕๒๔/๑๗๐/๑๐พ/๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๔]

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๕๑๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
 พุทธศักราช ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้
 ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน
 มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม
 พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตาม
 ความในพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๕ คำธรรมเนียมให้เรียกเก็บดังนี้

- (๑) การออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับการฉายภาพยนตร์หรือการ
 นำหรือส่งภาพยนตร์ซึ่งทำในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักร ๑๐๐ บาท ต่อภาพยนตร์
 ๑๐๐ เมตร หรือเศษของ ๑๐๐ เมตร แต่ในกรณีที่เป็นสำเนาภาพยนตร์ไทยซึ่งทำในราชอาณาจักร
 ให้เรียกเก็บ ๕๐ บาท ต่อสำเนาภาพยนตร์ ๑๐๐ เมตร หรือเศษของ ๑๐๐ เมตร
- (๒) การออกใบอนุญาตและการประทับตรา สำหรับประกาศโฆษณาเรื่องของ
 ภาพยนตร์หรือประกาศโฆษณาอื่น ๆ เกี่ยวกับการฉายภาพยนตร์ ๒,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ เรื่อง
- (๓) การออกใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ ๒๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

-----+
 หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนด
 อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับการฉายภาพยนตร์หรือการนำ
 หรือส่งภาพยนตร์ไทยซึ่งทำในราชอาณาจักรออกนอกราชอาณาจักรขึ้นไว้โดยเฉพาะ เพื่อกรณี
 เป็น "สำเนาภาพยนตร์ไทยซึ่งทำในราชอาณาจักร" โดยให้มีอัตราค่าธรรมเนียมต่ำกว่ากรณีอื่น
 อันจะเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการทำภาพยนตร์ไทยภายในประเทศ และสมควรแก้ไขอัตรา
 ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการประทับตราสำหรับประกาศโฆษณาเรื่องของภาพยนตร์

หรือประกาศโฆษณาอื่น ๆ เกี่ยวกับการฉายภาพยนตร์ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

{รก. ๒๕๒๘/๑๗๘/๓๕พ/๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๘}

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง แต่งตั้งนายตรวจภาพยนตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่ง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศกรมตำรวจ เรื่อง ตั้งนายตรวจภาพยนตร์ ฉบับลงวันที่ 27 เมษายน 2524
2. ให้แต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นนายตรวจภาพยนตร์
 - (1) ตำรวจนครบาลประจำท้องที่ ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป เป็นนายตรวจภาพยนตร์ ภายในเขตพื้นที่การปกครองของตน
 - (2) ตำรวจภูธรชั้นสัญญาบัตรประจำท้องที่ ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าสถานีขึ้นไปเป็นนายตรวจภาพยนตร์ ภายในเขตพื้นที่การปกครองของตน
 - (3) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้บังคับการกองทะเบียน รองผู้บังคับการกองทะเบียน ผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน รองผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน สารวัตรแผนกควบคุมภาพยนตร์ และรองสารวัตรแผนกควบคุมภาพยนตร์ เป็นนายตรวจภาพยนตร์ที่ราชอาณาจัก
3. ให้เลิกนายตรวจภาพยนตร์ทุกระดับชั้น ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับ การควบคุม การทำ ฉายภาพยนตร์ หรือ ประกาศและประการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของนายตรวจภาพยนตร์ ตาม พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 และ ประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยการสอดส่องตรวจตราโดยทั่วถึงสม่ำเสมอ และ ให้คำนึงถึงระเบียบแบบแผน และ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกส่วนหนึ่งด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม 2543

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก

(ประชา พรหมนอก)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์

ด้วยปัจจุบันมีภาพยนตร์ประเภทต่างๆ ออกเผยแพร่ต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และปรากฏว่า
ภาพยนตร์บางประเภทมีเนื้อเรื่องและภาพการแสดงที่ไม่เหมาะสม อันส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กและเยาวชน และเพื่อให้การพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์เป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ในภาพยนตร์แต่ละประเภทโดย
ชัดเจน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 แก้ไข
เพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515 ข้อ 2 ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ จึงประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์
ฉบับลงวันที่ 7 มีนาคม พุทธศักราช 2546
2. ให้แต่งตั้งคณะบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์

(1) ผู้บังคับการกองทะเบียน หรือผู้แทน	เป็น ประธานคณะกรรมการ
(2) ผู้บังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(3) ผู้บังคับการกองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจสันติบาล หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(4) ผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(5) ผู้กำกับการ 3 กองทะเบียน หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(6) ผู้แทนคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์	เป็น กรรมการ
(7) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	เป็น กรรมการ
(8) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม	
(9) นักวิชาการด้านภาพยนตร์จากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา	เป็น กรรมการ
(10) อาจารย์จากสถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา	เป็น กรรมการ
(11) ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองหรือผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน	เป็น กรรมการ
(12) ผู้แทน	

- (12) ผู้แทนสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เป็น กรรมการ
 (13) ผู้แทนสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เป็น กรรมการ
 (14) สารวัตรงาน 3 กองกำกับการ 2 กองทะเบียน หรือผู้แทน เป็น กรรมการและเลขานุการ

3. ให้เชิญหน่วยงาน องค์กรภาครัฐ และเอกชน เป็นเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ตาม เนื้อเรื่องของภาพยนตร์เพิ่มเติมจากข้อ 2. ดังนี้

3.1 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ให้เชิญ

3.1.1 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

3.1.2 ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

3.1.3 ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3.2 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับศาสนา ให้เชิญ

3.2.1 ผู้แทนสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

3.2.2 ผู้แทนกรมการศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

3.2.3 ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิของผู้นับถือศาสนาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการค้า หรือเสพยาเสพติด ให้เชิญ

3.3.1 ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

3.3.2 ผู้แทนกองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด

3.4 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องสุ่มเสี่ยงทางเพศ ให้เชิญ

3.4.1 ผู้แทนกรมการศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

3.4.2 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

3.4.3 ผู้แทนสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3.5 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง หรือเกี่ยวกับบุคคลโรคจิต ให้เชิญ

3.5.1 ผู้แทนกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

3.6 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ให้เชิญ

3.6.1 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

3.7 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับบุคคลในวิชาชีพใดที่อาจส่งผลกระทบต่อทางที่ก่อให้เกิด ความเสียหายต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียงในวิชาชีพนั้นได้ ให้เชิญ

3.7.1 ผู้แทนหน่วยงาน องค์กรวิชาชีพ หรือบุคคลในวิชาชีพนั้นๆ

3.8 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องตามข้อ 3.1 – 3.7 และเนื้อเรื่องในด้านอื่นๆ ให้พิจารณาเรื่อง

3.8.1 ผู้แทนหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นว่ามี ความเกี่ยวข้อง เหมาะสมและสมควร

4. การพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์

4.1 ให้ยึดแนวทางตามมาตร 4 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ดังนี้

"ท่านห้ามมิให้ทำหรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศ กอบด้วย ลักษณะฝ่าฝืนหรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำ หรือฉาย หรือ การแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้นๆ น่าจะมีผลเช่นนั้น ท่านก็ห้ามดุจกัน..."

4.2 ในการพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์ครั้งหนึ่งๆ จะต้องมิใช่พิจารณาผู้พิจารณา ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 7 นาย โดยมติของเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีเสียง เท่ากันให้ประธานเป็นผู้ชี้ขาด

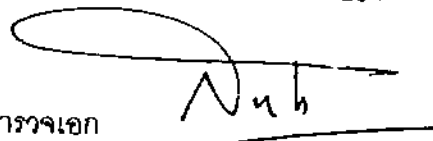
5. ให้ผู้บังคับการกองทะเบียน เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาและ ให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์ ประกาศ แสดงชื่อเรื่องภาพยนตร์ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 และประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบแบบแผน คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6. ให้ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทาง และขอรับ การพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์ ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์และสภาพสังคม เพื่อให้ เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ได้ถือปฏิบัติในแนวทางที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล ระเบียบแบบแผน และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2547

พลตำรวจเอก

(สุนทร ชัยขวัญ)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง แต่งตั้งกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์

ด้วยปัจจุบันมีภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ออกเผยแพร่ต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และปรากฏว่าภาพยนตร์บางประเภทมีเนื้อเรื่องและภาพการแสดงที่ไม่เหมาะสม อันส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กและเยาวชน และเพื่อให้การพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ในภาพยนตร์แต่ละประเภท โดยชัดเจน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515 ข้อ 2 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ ฉบับลงวันที่ 7 มีนาคม พุทธศักราช 2546
2. ให้แต่งตั้งคณะบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์

(1) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง หรือผู้แทน	เป็น ประธานกรรมการ
(2) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(3) ผู้แทนกองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวงมหาดไทย	เป็น กรรมการ
(4) ผู้บังคับการกองวิชาการ หรือผู้แทน	เป็น กรรมการ
(5) ผู้แทนคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์	เป็น กรรมการ
(6) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	เป็น กรรมการ
(7) ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	เป็น กรรมการ
(8) นักวิชาการด้านภาพยนตร์จากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา	เป็น กรรมการ
(9) อาจารย์จากสถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา	เป็น กรรมการ
(10) ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองหรือผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน	เป็น กรรมการ
(11) ผู้แทนสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ	เป็น กรรมการ

(12) ผู้แทนสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

เป็น กรรมการ

(13) ผู้บังคับการกองทะเบียน หรือผู้แทน

เป็น กรรมการและเลขานุการ

3. ให้เชิญหน่วยงาน องค์การภาครัฐ และเอกชน เป็นกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ตามเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เพิ่มเติมจากข้อ 2. ดังนี้

3.1 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ให้เชิญ

3.1.1 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

3.1.2 ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

3.1.3 ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3.2 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับศาสนา ให้เชิญ

3.2.1 ผู้แทนสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

3.2.2 ผู้แทนกรมการศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

3.2.3 ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิของผู้นับถือศาสนาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการค้าหรือเสพยาเสพติด ให้เชิญ

3.3.1 ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

3.3.2 ผู้แทนกองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด

3.4 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องสุ่มเสี่ยงทางเพศ ให้เชิญ

3.4.1 ผู้แทนกรมการศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร

3.4.2 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

3.4.3 ผู้แทนสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3.5 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง หรือเกี่ยวกับบุคคลโรคจิต ให้เชิญ

3.5.1 ผู้แทนกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

3.6 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ให้เชิญ

3.6.1 ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

3.7 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับบุคคลในวิชาชีพใดที่อาจส่งผลกระทบต่อ

ความเสียหายต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียงในวิชาชีพนั้นได้ ให้เชิญ

3.7.1 ผู้แทนหน่วยงาน องค์การวิชาชีพ หรือบุคคลในวิชาชีพนั้นๆ

3.8 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องตามข้อ 3.1 - 3.7 และเนื้อเรื่องในด้านอื่นๆ ให้พิจารณาเชิญ

3.8.1 ผู้แทนหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นว่ามี ความเกี่ยวข้อง เหมาะสมและสมควร

4. การพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์

4.1 ให้ยึดแนวทางตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ดังนี้

“ท่านห้ามมิให้ทำ หรือฉาย หรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศ กอด้วยลักษณะฝ่าฝืนหรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำ หรือ ฉาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ น่าจะมีผลเช่นนั้น ท่านก็ห้ามดูกัน...”

4.2 ในการพิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์ครั้งหนึ่งๆ จะต้องมีการพิจารณาภาพยนต์เรื่องที่ไม่น้อยกว่า 7 นาย และจะต้องเป็นบุคคลที่ไม่เคยเป็นเจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์เรื่อง ที่อุทธรณ์มาก่อน

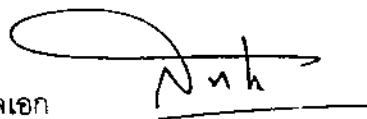
4.3 มติของคณะกรรมการสภาพิจารณาภาพยนตร์ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีเสียงเท่ากันให้ ประธานเป็นผู้ชี้ขาด

5. ให้ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทาง และขอบเขตการ พิจารณาและให้คำวินิจฉัยภาพยนตร์ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และสภาพสังคมเพื่อให้กรรมการ สภาพิจารณาภาพยนตร์ ได้ถือปฏิบัติในแนวทางที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 ประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล ระเบียบแบบแผน และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2547

พลตำรวจเอก

(สุนทร ชัยชวิต)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและ
วัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑
๒. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน
 - (๑) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นนายทะเบียนกลาง
 - (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด
๓. ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นเจ้าของพนักงานผู้ตรวจในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร
 - (๑) ผู้อำนวยการกลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
 - (๒) นักวิชาการวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
 - (๓) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี
 - (๔) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม
 - (๕) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ
 - (๖) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 - (๗) ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - (๘) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์
 - (๙) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
 - (๑๐) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
 - (๑๑) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔. ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นเจ้าของพนักงานผู้ตรวจในเขตท้องที่จังหวัดอื่น
 - (๑) อัยการจังหวัด
 - (๒) ปลัดจังหวัด
 - (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
 - (๔) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
 - (๕) ประชาสัมพันธ์จังหวัด

/(๖) นายอำเภอ...

- (๖) นายอำเภอแห่งท้องที่
- (๗) ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย
- (๘) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
- (๙) ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๑๐) พาณิชย์จังหวัด

๕. ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมและนักวิชาการวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
 - (๒) ในจังหวัดอื่น ๆ ได้แก่ นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดและนักวิชาการวัฒนธรรมในจังหวัด
- ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลอากาศเอก

(องสจกดิ์ วันฤาษี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำเนาถูกต้อง

(นายบัณฑิต นริศรางกูร)
นักตร ๗ ๖